

FOTO: Madeleine Heyman

OM VERKET:

Gordian Knot,
olje på lerret, 200 x 200 cm (2021)

HVOR OG NÅR: Viser på Trøndelagsutstillingen 2021, som kan ses på Trøndelag Senter for Samtidskunst i Trondheim i Fjordgata 11 mellom 21. august og 26. september. Utstillingen vises deretter i Galleri Hans på Ørland mellom 9. oktober og 20. november.

KUNSTNER: Madeleine Heyman (f. 1991)

TIDLIGERE VERKER: Madeleine Heyman har en bachelor fra Kunstakademiet i Trondheim og går nå på sitt siste år på master der. Hun har hatt separatutstillingen «Blob» i det studentdrevne Galleri Blunk i Trondheim. Maleriet hennes på Trøndelagsutstillingen er det første verket hun viser i et visningsrom som ikke er tilknyttet kunstakademiet.

«Nakenhet kan jo i mange tilfeller indikere en frihet, det å være kvitt stengsler og plagg, men her knuges og klemmes de nakne kroppsdelene sammen av egen kraft. Eller er det av egen kraft?»

 KUNSTEN Å SE

Dette maleriet kan tolkes helt bokstavelig, men da blir det også veldig komplekst

Det er nesten noe barokt over gjengivelsen av hud i dette maleriet. Det er så stofflig, hvert trykk mot huden er gjengitt med den mest fintfølede variasjon i koloritt for å understreke mykheten, huden er som en tynn og myk hinne på utsiden av en kropp i spenning. Men motivet ligner ikke på noe fra barokken på 1600-tallet. Det har mer likheter med René Magrittes surrealistiske maleri «Les Jours Gigantesques» fra 1928: Det som ser ut som en dynamisk kropp, kan også leses som to kropper i kamp. Sammenflettede og forvirrende.

Og her er det elementer som indikerer to kropper, eller i hvert fall et forhold, et spenningsforhold: En innside vi nektes adgang til, og en utside med en tynn, myk hud. Spenningsforholdet kan også leses i retning det

å være avkledd og et ønske om å skjule noe. Nakenhet kan jo i mange tilfeller indikere en frihet, det å være kvitt stengsler og plagg, men her knuges og klemmes de nakne kroppsdelene sammen av egen kraft. Eller er det av egen kraft? Vi ser tre hender og ett hode. Spenningsforholdet kan slik leses som samholdet mellom to personer, som snarere tviholder på hverandre.

Og nakenheten her er nokså komplekst gjengitt. Absolutt nakent, men likevel skjules alt som bildene av nakenhet i vår bildekultur eksponerer: ansiktet, brystene, kroppens elegante langstrakthet. Bildet forneker liksom disse konvensjonene, samtidig som nakenheten er tydelig i format – bildet er to ganger to meter stort – og den detaljerte kroppsklumpen er gjengitt mot en tom, hvit bakgrunn.

TEKST:
Gustav
Borgersen,
kunsthistoriker
og kritiker

Det er noe voldsomt, klaustrofobisk og massivt over dette maleriet, nettopp fordi det er så bokstavelig. En kan si at det handler om å passe inn. Se bare hvordan kroppen bokstavelig talt passer innenfor lerretets kvadratiske begrensning. Men det er samtidig komplekst, fordi det lyse, hel-eksponerte motivet åpner opp for tolkninger i mange og mørkere retninger, jamfør tittelen: Den gordiske knute. Uttrykket brukes nettopp om en uløselig situasjon, som kun kan løses med en drastisk handling. Uansett hvilket behov en leser inn i tolkningen av dette umulige bildemotivet, så øker ønsket om å løse det som utspiller seg foran øynene. Denne uutholdelige situasjonen kan ikke vedvare.

ukeadressa@adresseavisen.no